

CS
E-010091/2014
Odpověď komisařky Thyssenové
jménem Komise
([d.m.yyyy])

Právo občanů EU volně se pohybovat, pobývat a pracovat v jiných členských státech, které představuje jednu ze základních svobod Evropské unie, je třeba chránit, a to i před možným zneužíváním nebo podvody.

Zásadu volného pohybu pracovníků podle článku 45 SFEU vyložil Soudní dvůr v roce 1991 v tom smyslu, že zahrnuje právo přemístit se do jiného členského státu za účelem hledání práce.¹ Soud došel k závěru, že občan EU má jako uchazeč o práci v hostitelském členském státě právo pobytu po dobu šesti měsíců, případně déle, může-li prokázat, že pokračuje v hledání zaměstnání a má skutečnou naději, že bude zaměstnán.

Je třeba poznamenat, že občanům EU, kteří již v hostitelském členském státě pracovali, ale přišli o zaměstnání a hledají práci, je poskytována zvláštní další ochrana, pokud jde o právo nadále pobývat na území dotčeného státu.²

---

¹ Rozsudek Antonissen, C-292/89 ECLI:EU:C:1991:80.

² Viz čl. 7 odst. 3 a článek 16 směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s.77.